EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 25.11.2021
COM(2021) 719 final

2021/0383 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere anden tillægsprotokol til konventionen om IT-kriminalitet vedrørende forstærket samarbejde og videregivelse af elektronisk bevismateriale

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Nærværende forslag vedrører afgørelsen om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere anden tillægsprotokol vedrørende forstærket samarbejde og videregivelse af elektronisk bevismateriale til Europarådets Budapestkonvention om IT-kriminalitet ("protokollen")[1]. Formålet med protokollen er at fastsætte fælles regler på internationalt plan for at styrke samarbejdet om bekæmpelse af cyberkriminalitet og indsamlingen af bevismateriale i elektronisk form i forbindelse med strafferetlige efterforskninger eller retsforfølgninger.

Dette forslag supplerer et særskilt forslag fra Kommissionen til afgørelse fra Rådet for Den Europæiske Union ("Rådet") om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at undertegne protokollen.

Cyberkriminalitet udgør fortsat en betydelig udfordring for vores samfund. Uanset de retshåndhævende og judicielle myndigheders indsats er cyberangreb, herunder ransomwareangreb, stadig mere udbredte og komplekse[2]. På grund af internettets grænseløse karakter foregår efterforskninger af cyberkriminalitet næsten altid som grænseoverskridende efterforskninger, der kræver et tæt samarbejde mellem myndighederne i forskellige lande.

Elektronisk bevismateriale får stadig større betydning i strafferetlige efterforskninger. Kommissionen anslår, at de retshåndhævende og judicielle myndigheder nu har brug for adgang til elektronisk bevismateriale i 85 % af de strafferetlige efterforskninger, bl.a. vedrørende cyberkriminalitet[3]. Bevismaterialet for enhver strafbar handling opbevares i stigende grad i elektronisk form af serviceudbydere i udenlandske jurisdiktioner, og til en effektiv strafferetlig reaktion kræves der passende foranstaltninger til fremskaffelse af sådant bevismateriale for at opretholde retsstatsprincippet.

Det tilstræbes at forbedre den grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale i forbindelse med strafferetlige efterforskninger i hele verden, på nationalt plan, på EU-plan[4] og på internationalt plan, herunder i kraft af protokollen. Det er vigtigt at sikre kompatible regler på internationalt plan for at undgå lovkonflikter, når der ønskes grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Baggrund

Europarådets Budapestkonvention om IT-kriminalitet (CETS nr. 185) ("konventionen") har til formål at lette bekæmpelsen af strafbare handlinger ved brug af computernetværk. Den 1) indeholder bestemmelser, der harmoniserer nationale materielle strafferetlige elementer af strafbare handlinger og tilknyttede bestemmelser inden for cyberkriminalitet, 2) indeholder bestemmelser om nationale strafferetlige processuelle beføjelser, der er nødvendige for efterforskning og retsforfølgning af sådanne strafbare handlinger samt andre strafbare handlinger, der begås ved hjælp af et computersystem, eller hvor bevismaterialet er i

[1] Teksten til protokollen er knyttet som bilag til dette forslag.
[2] EU-trusselsvurdering af grov og organiseret kriminalitet 2021 (EU SOCTA 2021).
[3] SWD(2018) 118 final.
[4] COM(2018) 225 og 226 final.

elektronisk form, og 3) tager sigte på at indføre en hurtig og effektiv ordning for internationalt samarbejde.

Konventionen er åben for Europarådets medlemsstater og efter indbydelse også for stater, der ikke er medlemmer. På nuværende tidspunkt er 66 lande parter i konventionen, herunder 26 EU-medlemsstater[5]. I konventionen er der ikke taget højde for, at Den Europæiske Union kan tiltræde den. Den Europæiske Union er imidlertid anerkendt som en observatørorganisation i komitéen for konventionen om IT-kriminalitet (T-CY)[6].

På trods af bestræbelserne på at forhandle sig frem til en ny konvention om cyberkriminalitet på FN-plan[7] er Budapestkonventionen fortsat den vigtigste multilaterale konvention til bekæmpelse af cyberkriminalitet. Unionen støtter konsekvent konventionen[8], også inden for rammerne af finansieringen af kapacitetsopbygningsprogrammer[9].

Efter forslag fra Cloud Evidence Group[10] vedtog komitéen for konventionen om IT-kriminalitet en række henstillinger om, bl.a. ved at føre forhandlinger om en anden tillægsprotokol til konventionen om IT-kriminalitet vedrørende forstærket internationalt samarbejde, at håndtere den udfordring, der består i, at elektronisk bevismateriale vedrørende cyberkriminalitet og andre strafbare handlinger i stigende grad besiddes af serviceudbydere i udenlandske jurisdiktioner, mens retshåndhævelsesbeføjelserne fortsat er begrænset af territoriale grænser. I juni 2017 godkendte komitéen for konventionen om IT-kriminalitet mandatet for udarbejdelsen af den anden tillægsprotokol i perioden fra september 2017 til december 2019[11]. På baggrund af behovet for mere tid til at afslutte drøftelserne samt begrænsningerne som følge af covid-19-pandemien i 2020 og 2021 forlængede komitéen for konventionen om IT-kriminalitet efterfølgende mandatet to gange, indtil december 2020 og derefter indtil maj 2021.

Efter opfordringen fra Det Europæiske Råd i dets konklusioner af 18. oktober 2018[12] vedtog Kommissionen den 5. februar 2019 en henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på Den Europæiske Unions vegne at deltage i forhandlingerne om en anden tillægsprotokol til Europarådets konvention om IT-kriminalitet[13]. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse afgav udtalelse om henstillingen den 2. april 2019[14]. Ved afgørelse af 6. juni 2019 bemyndigede Rådet for Den

---

5 Alle undtagen Irland, der har undertegnet, men ikke ratificeret konventionen, men som ikke desto mindre har forpligtet sig til at fortsætte tiltrædelsen.

6 Forretningsordenen for komitéen for konventionen om IT-kriminalitet (T-CY (2013) 25 rev.) kan findes på www.coe.int/cybercrime.

7 De Forenede Nationers Generalforsamlings resolution 74/247 fra december 2019 om bekæmpelse af brug af informations- og kommunikationsteknologi til kriminelle formål.

8 JOIN(2020) 81 final.

9 Se f.eks. Global Action on Cybercrime Extended (GLACY) +, på https://www.coe.int/en/web/cybercrime/glacyplus.

10 Endelig rapport af 16. september 2016 fra komitéen for konventionen om IT-kriminalitet, Cloud Evidence Group, "Criminal Justice Access to electronic evidence in the cloud: Recommendations for consideration by the T-CY".

11 https://rm.coe.int/t-cy-terms-of-reference-protocol/1680a03690.

12 https://www.consilium.europa.eu/da/press/press-releases/2018/10/18/20181018-european-council-conslusions/.

13 COM(2019) 71 final.

14 Den Europæiske Tilsynsførendes udtalelse 3/2019 af 2. april 2019 om deltagelse i forhandlingerne om anden tillægsprotokol til Budapestkonventionen om IT-kriminalitet.

Europæiske Union Kommissionen til på Den Europæiske Unions vegne at deltage i forhandlingerne om anden tillægsprotokol[15].

Som det fremgår af strategien for EU's sikkerhedsunion fra 2020[16], EU-strategien for cybersikkerhed for det digitale årti[17] fra 2020 og EU-strategien for bekæmpelse af organiseret kriminalitet[18] fra 2021 har Kommissionen arbejdet intenst på at opnå en hurtig og vellykket afslutning på forhandlingerne om protokollen. Europa-Parlamentet anerkendte også behovet for at afslutte arbejdet med protokollen i sin beslutning fra 2021 om EU's strategi for cybersikkerhed for det digitale årti[19].

Kommissionen deltog på Den Europæiske Unions vegne i forhandlingerne om protokollen i overensstemmelse med afgørelsen fra Rådet for Den Europæiske Union. Kommissionen har konsekvent rådført sig med Rådets særlige udvalg for forhandlingerne vedrørende Unionens holdning.

I overensstemmelse med rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen[20] holdt Kommissionen også Europa-Parlamentet orienteret om forhandlingerne ved hjælp af skriftlige rapporter og mundtlige redegørelser.

På plenarmødet i komitéen for konventionen om IT-kriminalitet den 28. maj 2021 godkendte komitéen for konventionen om IT-kriminalitet udkastet til protokol på sit niveau og fremsendte udkastet til Europarådets Ministerkomité til vedtagelse[21]. Den 17. november 2021 vedtog Europarådets Ministerkomité protokollen.

2.2. Anden tillægsprotokol

Formålet med protokollen er at styrke samarbejdet om bekæmpelse af cyberkriminalitet og indsamlingen af bevismateriale i elektronisk form vedrørende en strafbar handling i forbindelse med specifikke strafferetlige efterforskninger eller retsforfølgninger. I protokollen anerkendes behovet for øget og mere effektivt samarbejde mellem stater og med den private sektor og for større klarhed og retssikkerhed for serviceudbydere og andre enheder med hensyn til, under hvilke omstændigheder de kan besvare anmodninger fra strafferetlige myndigheder hos andre parter om videregivelse af elektronisk bevismateriale.

I protokollen anerkendes det også, at der til et effektivt grænseoverskridende strafferetligt samarbejde, herunder mellem offentlige myndigheder og enheder i den private sektor, kræves effektive betingelser og stærke garantier for beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder. Med henblik herpå følges der i protokollen en rettighedsbaseret tilgang, idet der fastsættes betingelser og garantier i overensstemmelse med internationale menneskerettighedsinstrumenter, herunder Europarådets konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder fra 1950. Da elektronisk bevismateriale ofte vedrører personoplysninger, indeholder protokollen også stærke garantier for beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger.

---

15 Rådsafgørelse med ref. 9116/19.
16 COM(2020) 605 final.
17 JOIN(2020) 81 final.
18 COM(2021) 170 final.
19 Europa-Parlamentets beslutning af 10. juni 2021 om EU's strategi for cybersikkerhed for det digitale årti.
20 Ref. L 304/47.
21 https://rm.coe.int/0900001680a2aa42.

De bestemmelser, der henvises til i de følgende afsnit, er af særlig betydning for protokollen. Protokollen ledsages af en detaljeret redegørelse. Selv om redegørelsen ikke udgør et instrument, der giver en autoritativ fortolkning af protokollen, har den til formål at "vejlede og bistå parterne" ved anvendelsen af protokollen[22].

2.2.1. Fælles bestemmelser

Protokollens kapitel I indeholder fælles bestemmelser. Artikel 2 fastlægger protokollens anvendelsesområde i overensstemmelse med konventionens anvendelsesområde: den finder anvendelse på specifikke strafferetlige efterforskninger eller retsforfølgninger vedrørende strafbare handlinger i forbindelse med edb-systemer og elektroniske data og på indsamling af bevismateriale i elektronisk form for en strafbar handling.

I artikel 3 er der medtaget definitioner med hensyn til "centrale myndigheder", "kompetente myndigheder", "nødsituationer", "personoplysninger" og "overførende part". Disse definitioner gælder for protokollen sammen med definitionerne i konventionen.

I artikel 4 fastsættes det, på hvilke sprog parterne skal fremsende pålæg, anmodninger eller meddelelser i henhold til protokollen.

2.2.2. Samarbejdsforanstaltninger

Kapitel II i protokollen indeholder bestemmelser om foranstaltninger til styrkelse af samarbejdet. For det første fastsættes det i artikel 5, stk. 1, at parterne i videst muligt omfang samarbejder på grundlag af protokollen. Artikel 5, stk. 2-5, fastlægger anvendelsen af protokollens foranstaltninger i forhold til eksisterende traktater eller ordninger om gensidig bistand. I artikel 5, stk. 7, fastsættes det, at foranstaltningerne i kapitel II ikke begrænser samarbejdet mellem parterne eller med serviceudbydere eller enheder gennem andre gældende aftaler, ordninger, praksis eller national ret.

Artikel 6 danner grundlag for det direkte samarbejde mellem de kompetente myndigheder i en part og enheder, der udbyder domænenavnsregistreringstjenester, i en anden part, med henblik på videregivelse af oplysninger om domænenavnsregistrering.

Artikel 7 danner grundlag for det direkte samarbejde mellem parternes kompetente myndigheder og serviceudbydere i en anden part om videregivelse af abonnentdata.

Artikel 8 danner grundlag for et forstærket samarbejde mellem myndighederne om videregivelse af elektroniske data.

Artikel 9 danner grundlag for samarbejdet mellem myndighederne om videregivelse af elektroniske data i nødsituationer.

Artikel 10 danner grundlag for gensidig retshjælp i nødsituationer.

Artikel 11 danner grundlag for samarbejde via videokonference.

Artikel 12 danner grundlag for fælles efterforskninger og fælles efterforskningshold.

[22] Jf. punkt 2 i redegørelsen til protokollen.

2.2.3. Garantier

Protokollen følger en rettighedsbaseret tilgang med specifikke betingelser og garantier, hvoraf nogle er indarbejdet i de specifikke samarbejdsforanstaltninger samt i protokollens kapitel III. I henhold til protokollens artikel 13 skal parterne sikre, at beføjelser og procedurer er omfattet af et passende niveau af beskyttelse af de grundlæggende rettigheder, hvilket i overensstemmelse med konventionens artikel 15 sikrer anvendelsen af proportionalitetsprincippet.

Protokollens artikel 14 indeholder bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger som defineret i protokollens artikel 3 i overensstemmelse med ændringsprotokollen til konventionen om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger (CETS 223) (konvention 108+) og EU-retten.

På dette grundlag fastsættes der artikel 14, stk. 2-15, grundlæggende databeskyttelsesprincipper, herunder formålsbegrænsning, retsgrundlag, datakvalitet og regler for behandling af særlige kategorier af data, forpligtelser, der gælder for dataansvarlige, herunder vedrørende opbevaring af data, opbevaring af fortegnelser, sikkerhed og, hvad angår videre overførsel, individuelle rettigheder, der kan håndhæves, herunder vedrørende underretning, adgang, berigtigelse og automatiske afgørelser, uafhængigt og effektivt tilsyn fra en eller flere myndigheders side samt adgang til administrativ og retslig prøvelse. Garantierne dækker alle former for samarbejde, der er fastsat i protokollen, i givet fald med tilpasninger for at tage hensyn til de særlige forhold i det direkte samarbejde (f.eks. i forbindelse med underretning om overtrædelser). Udøvelsen af visse individuelle rettigheder kan forsinkes, begrænses eller nægtes, hvis det er nødvendigt og står i rimeligt forhold til at forfølge vigtige mål af samfundsmæssig interesse, især for at forebygge risici for igangværende retshåndhævende efterforskninger, hvilket også er i overensstemmelse med EU-retten.

Protokollens artikel 14 bør også sammenholdes med protokollens artikel 23. Artikel 23 styrker effektiviteten af protokollens garantier ved at fastsætte, at komitéen for konventionen om IT-kriminalitet skal vurdere gennemførelsen og anvendelsen af de foranstaltninger, der træffes i national lovgivning for at gennemføre protokollens bestemmelser. Navnlig fastsættes det udtrykkeligt i artikel 23, stk. 3, at parternes gennemførelse af artikel 14 skal vurderes, når ti parter i konventionen har givet deres samtykke til at være bundet af protokollen.

Som en yderligere garanti er det artikel 14, stk. 15, fastsat, at en part, hvis den har væsentlig dokumentation for, at en anden part systematisk eller i væsentlig grad overtræder garantibestemmelserne i protokollen, kan suspendere overførslen af personoplysninger til den pågældende part efter at have ført samråd (hvilket ikke er påkrævet i hastetilfælde). Enhver personoplysning, der er overført inden en suspension, skal fortsat behandles i overensstemmelse med protokollen.

Endelig giver protokollens artikel 14, stk. 1, litra b og c, i betragtning af protokollens multilaterale karakter parterne mulighed for i deres bilaterale forbindelser på visse betingelser at aftale alternative fremgangsmåder til at sikre beskyttelsen af personoplysninger, der overføres i henhold til protokollen. Garantierne i artikel 14, stk. 2-15, finder automatisk anvendelse på parter, der modtager personoplysninger, men på grundlag af artikel 14, stk. 1, litra b, kan parter, der er gensidigt bundet af en international aftale, der etablerer en omfattende ramme for beskyttelse af personoplysninger, i overensstemmelse med de gældende krav i de berørte parters lovgivning, også være bundet af denne ramme. Dette vedrører f.eks. konvention 108+ (for de parter, der tillader dataoverførsel til andre parter i

henhold til nævnte konvention) eller paraplyaftalen mellem EU og USA (inden for dens anvendelsesområde, dvs. for overførsel af personoplysninger mellem myndigheder og, i kombination med en specifik overførselsordning mellem USA og EU, for direkte samarbejde mellem myndigheder og serviceudbydere). På grundlag af artikel 14, stk. 1, litra c, kan parterne desuden aftale, at overførslen af personoplysninger finder sted på grundlag af andre aftaler eller ordninger mellem de berørte parter. EU-medlemsstaterne kan kun være bundet af en sådan alternativ aftale eller ordning til overførsel af oplysninger i henhold til protokollen, hvis sådanne overførsler er i overensstemmelse med kravene i Unionens databeskyttelseslovgivning, nemlig kapitel V i direktiv (EU) 2016/680 (retshåndhævelsesdirektivet) og (for direkte samarbejde mellem myndigheder og serviceudbydere i henhold til protokollens artikel 6 og 7) kapitel V i forordning (EU) 2016/679 (den generelle forordning om databeskyttelse).

2.2.4. Afsluttende bestemmelser

I protokollens kapitel IV fastlægges de afsluttende bestemmelser. I artikel 15, stk. 1, litra a, sikres det bl.a., at parterne kan etablere deres forbindelser på de områder, der er omfattet af protokollen, på anden vis i overensstemmelse med konventionens artikel 39, stk. 2. Artikel 15, stk. 1, litra b, sikrer, at EU-medlemsstater, der er parter i protokollen, fortsat kan anvende EU-retten i deres indbyrdes forbindelser. Artikel 15, stk. 2, fastsætter også, at konventionens artikel 39, stk. 3, finder anvendelse på protokollen.

I henhold til artikel 16, stk. 3, træder protokollen i kraft, når fem parter i konventionen har givet deres samtykke til at være bundet af protokollen.

I henhold til artikel 19, stk. 1, kan parterne benytte sig af forbehold i forbindelse med artikel 7, stk. 9, litra a og b, artikel 8, stk. 13, og artikel 17. I henhold til artikel 19, stk. 2, kan parterne fremsætte erklæringer i forbindelse med artikel 7, stk. 2, litra b, og stk. 8, artikel 8, stk. 11, artikel 9, stk. 1, litra b, og stk. 5, artikel 10, stk. 9, artikel 12, stk. 3, og artikel 18, stk. 2. I henhold til artikel 19, stk. 3, skal en part fremsætte erklæringer, underretninger eller meddelelser som omhandlet i artikel 7, stk. 5, litra a og e, artikel 8, stk. 4 og stk. 10, litra a og b, artikel 14, stk. 7, litra c, og stk. 10, litra b, og artikel 17, stk. 2.

Artikel 23, stk. 1, danner grundlag for samråd mellem parterne, herunder gennem komitéen for konventionen om IT-kriminalitet, i overensstemmelse med konventionens artikel 46. Artikel 23, stk. 2, danner også grundlag for vurderingen af anvendelsen og gennemførelsen af protokollens bestemmelser. Artikel 23, stk. 3, sikrer, at vurderingen af anvendelsen og gennemførelsen af artikel 14 om databeskyttelse indledes, når ti parter har givet deres samtykke til at være bundet af protokollen.

2.3. EU-ret og -politik på området

Det område, der reguleres af protokollen, er i vid udstrækning omfattet af fælles regler baseret på artikel 82, stk. 1, og artikel 16 i TEUF. Den Europæiske Unions nuværende retlige rammer omfatter navnlig instrumenter om retshåndhævelse og retligt samarbejde i straffesager såsom direktiv 2014/41/EU om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager, konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og Rådets rammeafgørelse 2002/465/RIA om fælles efterforskningshold. Eksternt har Den Europæiske Union indgået en række bilaterale aftaler mellem Unionen og tredjelande såsom aftalen om gensidig retshjælp mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater, mellem Den Europæiske Union og Japan og mellem Den Europæiske Union og Norge og Island. Den Europæiske Unions nuværende retlige rammer omfatter også forordning (EU) 2017/1939 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske

Anklagemyndighed ("EPPO"). De medlemsstater, der deltager i det forstærkede samarbejde, bør sikre, at EPPO i udøvelsen af sine beføjelser, jf. artikel 22, 23 og 25 i forordning (EU) 2017/1939, kan anmode om samarbejde i henhold til protokollen på samme måde som de pågældende medlemsstaters nationale anklagemyndigheder. Disse instrumenter og aftaler vedrører navnlig protokollens artikel 8, 9, 10, 11 og 12.

Derudover har Unionen vedtaget adskillige direktiver, der styrker mistænktes og tiltaltes processuelle rettigheder[23]. Disse instrumenter vedrører navnlig protokollens artikel 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 og 13. Et særligt sæt garantier vedrører beskyttelsen af personoplysninger, som er en grundlæggende rettighed, der er nedfældet i EU-traktaterne og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Personoplysninger må kun behandles i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 (den generelle forordning om databeskyttelse) og direktiv (EU) 2016/680 (retshåndhævelsesdirektivet). Enhver borgers grundlæggende ret til respekt for sit privat- og familieliv, sit hjem og sin kommunikation omfatter som et væsentligt element respekt for privatlivets fred i forbindelse med kommunikation. Elektroniske kommunikationsdata kan kun behandles som fastsat i direktiv 2002/58/EF (e-databeskyttelsesdirektivet). Disse instrumenter vedrører navnlig protokollens artikel 14.

Protokollens artikel 14, stk. 2-15, indeholder passende databeskyttelsesgarantier, jf. Unionens databeskyttelsesregler, navnlig artikel 46 i den generelle forordning om databeskyttelse og artikel 37 i retshåndhævelsesdirektivet samt relevant retspraksis ved EU-Domstolen. I overensstemmelse med kravene i EU-retten[24] og for at sikre, at garantierne i protokollens artikel 14 er effektive, bør medlemsstaterne sikre, at der gives personlig meddelelse til personer, hvis oplysninger er blevet overført, dog med visse begrænsninger, f.eks. for at undgå at skade igangværende efterforskninger. Artikel 14, stk. 11, litra c, i protokollen danner grundlag for, at medlemsstaterne kan opfylde dette krav.

For at protokollens artikel 14, stk. 1, kan være forenelig med Unionens databeskyttelsesregler, kræves det også, at medlemsstaterne overvejer følgende med hensyn til mulige alternative

---

[23] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (EUT L 280 af 26.10.2010, s. 1). Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager (EUT L 142 af 1.6.2012, s. 1). Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordrer og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen (EUT L 294 af 6.11.2013, s. 1). Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1919 af 26. oktober 2016 om retshjælp til mistænkte og tiltalte i straffesager og til eftersøgte i sager angående europæiske arrestordrer (EUT L 297 af 4.11.2016, s. 1). Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 1). Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager (EUT L 65 af 11.3.2016, s. 1). Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager.

[24] Jf. Domstolens (Store Afdeling) udtalelse 1/15, ECLI:EU:C:2017:592, præmis 220. Se også Det Europæiske Databeskyttelsesråds bidrag til høringen om et udkast til anden tillægsprotokol til Europarådets konvention om IT-kriminalitet (Budapestkonventionen) af 13. november 2019, s. 6 (De kompetente nationale myndigheder, som har fået adgang til oplysningerne, skal underrette de berørte personer herom i henhold til de gældende nationale procedurer, så snart underretningen herom ikke længere vil kunne skade disse myndigheders efterforskning. [...] Underretning er nødvendig for at gøre det muligt for disse personer navnlig at udøve deres adgang til retsmidler og deres databeskyttelsesrettigheder i forbindelse med behandling af deres oplysninger).

måder til at sikre en passende beskyttelse af personoplysninger, der overføres i henhold til protokollen. For så vidt angår andre internationale aftaler, der etablerer en omfattende ramme for beskyttelse af personoplysninger i overensstemmelse med de gældende krav i de berørte parters lovgivning, bør medlemsstaterne i henhold til artikel 14, stk. 1, litra b, tage hensyn til, at paraplyaftalen mellem EU og USA i forbindelse med direkte samarbejde skal suppleres med yderligere garantier — som skal indgå i en særlig overførselsordning mellem USA og EU/dets medlemsstater — der tager hensyn til de unikke krav til serviceudbyderes direkte overførsel af elektronisk bevismateriale set i forhold til overførsel mellem myndigheder [25].

I henhold til protokollens artikel 14, stk. 1, litra b), bør medlemsstaterne også tage hensyn til, at for EU-medlemsstater, der er parter i konvention 108+, udgør den pågældende konvention ikke i sig selv et passende grundlag for grænseoverskridende dataoverførsler i henhold til protokollen til andre parter i denne konvention. I den forbindelse bør de tage hensyn til sidste punktum i artikel 14, stk. 1, i konvention 108+[26].

Endelig bør medlemsstaterne i forbindelse med andre aftaler eller ordninger i henhold til protokollens artikel 14, stk. 1, litra c, tage hensyn til, at de kun er bundet af sådanne andre aftaler eller ordninger, hvis enten Europa-Kommissionen har vedtaget en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i henhold til artikel 45 i den generelle forordning om databeskyttelse (EU) 2016/679 eller artikel 36 i retshåndhævelsesdirektiv (EU) 2016/680 for det pågældende tredjeland, der dækker de respektive dataoverførsler, eller hvis en sådan anden aftale eller ordning selv indeholder passende databeskyttelsesgarantier i henhold til artikel 46 i den generelle forordning om databeskyttelse eller artikel 37, stk. 1, litra a), i retshåndhævelsesdirektivet.

Der skal tages hensyn ikke alene til EU-retten, således som den foreligger på nuværende tidspunkt på det pågældende område, men også til den fremtidige udvikling heraf, for så vidt dette kan forudses på tidspunktet for analysen. Det område, som protokollen dækker, har direkte relevans for EU-rettens forventede fremtidige udvikling. I den forbindelse henledes opmærksomheden på Kommissionens forslag om grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale fra april 2018[27]. Disse instrumenter vedrører navnlig protokollens artikel 6 og 7.

Kommissionen har, samtidig med at den deltager i forhandlingerne på Unionens vegne, sikret, at protokollen er fuldt forenelig med EU-retten og medlemsstaternes forpligtelser i henhold dertil. Kommissionen har navnlig sikret, at bestemmelserne i protokollen giver medlemsstaterne mulighed for at respektere de grundlæggende rettigheder og friheder og de generelle principper i EU-retten, som er fastsat i EU's traktater og charter om grundlæggende rettigheder, herunder princippet om proportionalitet, processuelle rettigheder,

---

[25] Dette er grunden til, at Rådets afgørelse af 21. maj 2019 om bemyndigelse til at indlede forhandlinger med henblik på en aftale mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale inden for strafferetligt samarbejde (9114/19) i sine forhandlingsdirektiver indeholder en række yderligere databeskyttelsesgarantier. I forhandlingsdirektiverne anføres det navnlig, at "[a]ftalen bør supplere paraplyaftalen med yderligere garantier, der tager hensyn til følsomheden af de pågældende kategorier af oplysninger og de unikke krav til serviceudbyderes direkte overførsel af elektronisk bevismateriale set i forhold til overførsel mellem myndigheder og direkte overførsler fra kompetente myndigheder til tjenesteudbydere".

[26] Jf. også den forklarende rapport til protokollen om ændring af konventionen om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger, 10. oktober 2018, punkt 106-107.

[27] COM(2018) 225 og 226 final.

uskyldsformodningen og retten til et forsvar for personer, der er anklaget i en straffesag, samt beskyttelse af privatlivet og personoplysninger og elektroniske kommunikationsdata, når disse data behandles, herunder videregivelse heraf til retshåndhævende myndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, og alle forpligtelser, der påhviler de retshåndhævende og judicielle myndigheder i den forbindelse. Kommissionen har også taget hensyn til udtalelsen fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse[28] og Det Europæiske Databeskyttelsesråd[29].

Desuden har Kommissionen sikret, at bestemmelserne i protokollen og Kommissionens forslag om elektronisk bevismateriale er forenelige (også i takt med at udkastet til lovgivning er blevet udviklet under drøftelserne med medlovgiverne), og at protokollen ikke giver anledning til lovkonflikter. Kommissionen har navnlig sikret, at protokollen indeholder passende databeskyttelses- og privatlivsgarantier, som gør det muligt for EU-serviceudbydere at opfylde deres forpligtelser i henhold til EU's lovgivning om databeskyttelse og privatlivets fred, for så vidt som protokollen giver et retsgrundlag for dataoverførsler til efterkommelse af pålæg eller anmodninger fra en myndighed fra et tredjeland, der er part i protokollen, hvori det kræves, at en EU-dataansvarlig eller EU-databehandler videregiver personoplysninger eller elektroniske kommunikationsdata.

2.4. Forbehold, erklæringer, underretninger og meddelelser samt andre betragtninger

Protokollen danner grundlag for, at parterne kan gøre brug af visse forbehold og fremsætte erklæringer, underretninger eller meddelelser i forbindelse med visse artikler. Medlemsstaterne bør anlægge en ensartet tilgang til visse forbehold og erklæringer, underretninger og meddelelser, jf. bilaget til denne afgørelse. For at sikre, at protokollens gennemførelse er forenelig med EU-retten, bør EU-medlemsstaterne indtage nedenstående holdning med hensyn til disse forbehold og erklæringer. Når protokollen danner grundlag for andre forbehold, erklæringer, underretninger eller meddelelser, kan medlemsstaterne i henhold til dette forslag overveje og fremsætte deres egne forbehold, erklæringer, underretninger eller meddelelser.

For at sikre forenelighed mellem protokollens bestemmelser og den relevante EU-ret og de relevante EU-politikker bør medlemsstaterne ikke gøre brug af forbeholdene i henhold til artikel 7, stk. 9, litra a[30] og litra b[31]. Desuden bør medlemsstaterne fremsætte erklæringen i henhold til artikel 7, stk. 2, litra b[32], og underretningen i henhold til artikel 7, stk. 5, litra a[33].

---

[28] Den Europæiske Tilsynsførendes udtalelse 3/2019 af 2. april 2019 om deltagelse i forhandlingerne om anden tillægsprotokol til Budapestkonventionen om IT-kriminalitet.

[29] Herunder Det Europæiske Databeskyttelsesråds bidrag til høringen om et udkast til anden tillægsprotokol til Europarådets konvention om IT-kriminalitet (Budapestkonventionen) af 13. november 2019, "Statement 02/201 on new draft provisions of the second additional protocol to the Council of Europe Convention on Cybercrime (Budapest Convention) as adopted on 2 February 2021", "EDPB Contribution to the 6th round of consultations on the draft Second Additional Protocol to the Council of Europe Budapest Convention on Cybercrime of 4 May 2021".

[30] Parternes mulighed for at forbeholde sig ret til ikke at anvende artikel 7 (videregivelse af abonnentdata).

[31] Parternes mulighed for at forbeholde sig ret til ikke at anvende artikel 7 (videregivelse af abonnentdata) i forbindelse med visse typer af adgangsnumre, hvis dette vil være i strid med de grundlæggende principper i deres nationale retssystem.

[32] Parternes mulighed for at erklære, at det i artikel 7, stk. 1, omhandlede pålæg (videregivelse af abonnentdata) skal udstedes af eller under tilsyn af en anklagemyndighed eller anden judiciel myndighed eller på anden måde udstedes under uafhængigt tilsyn.

For at sikre protokollens forenelighed med Kommissionens lovgivningsforslag om elektronisk bevismateriale, også efterhånden som lovgivningsudkastet udvikles, er det vigtigt, at der ikke tages disse forbehold, og at erklæringen og underretningen fremsættes.

For at sikre, at EU-medlemsstaterne anvender protokollen ensartet i deres samarbejde med parter, der ikke er EU-medlemsstater, opfordres medlemsstaterne desuden til ikke at gøre brug af forbeholdet i henhold til artikel 8, stk.13[34], også fordi et sådant forbehold vil have gensidig virkning[35]. Medlemsstaterne bør afgive en erklæring i henhold til artikel 8, stk. 4, for at sikre, at pålæg kan håndhæves, hvis der kræves yderligere supplerende oplysninger, f.eks. om omstændighederne i den foreliggende sag, for at vurdere, hvorvidt det er forholdsmæssigt og nødvendigt[36].

Medlemsstaterne opfordres også til at afholde sig fra at fremsætte en erklæring i henhold til artikel 9, stk. 1, litra b[37], for at sikre en effektiv anvendelse af protokollen.

Medlemsstaterne bør fremsende meddelelser i henhold til artikel 7, stk. 5, litra e[38], artikel 8, stk. 10, litra a og b[39], artikel 14, stk. 7, litra c, og stk. 10, litra b, for at sikre en samlet set effektiv anvendelse af protokollen[40].

Endelig bør medlemsstaterne også træffe de nødvendige foranstaltninger i henhold til artikel 14, stk. 11, litra c, for at sikre, at den modtagende part på tidspunktet for overførslen underrettes om forpligtelsen i henhold til EU-retten til at underrette den person, som oplysningerne vedrører[41], og passende kontaktoplysninger, så den modtagende part kan underrette den kompetente myndighed i EU-medlemsstaten, når fortrolighedsbegrænsningerne ikke længere finder anvendelse, og der kan gives underretning.

2.5. Begrundelse for forslaget

Protokollen træder i kraft, når fem parter har givet deres samtykke til at blive bundet af protokollen i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 16, stk. 1 og 2. Undertegnelsesceremonien for protokollen forventes at finde sted i marts 2022.

---

[33] Parternes mulighed for at underrette Europarådets generalsekretær om, at når et pålæg udstedes i henhold til artikel 7, stk. 1 (videregivelse af abonnentdata) til en serviceudbyder på en parts område, kræver den i alle tilfælde eller under bestemte omstændigheder samtidig underretning om pålægget, supplerende oplysninger og et resumé af de faktiske omstændigheder i forbindelse med efterforskningen eller retsforfølgningen.

[34] Parternes mulighed for at forbeholde sig ret til ikke at anvende artikel 8 (håndhævelse af pålæg fra en anden part) på trafikdata.

[35] Jf. punkt 147 i redegørelsen til protokollen, hvori det hedder, at "[e] n part, der gør brug af forbehold vedrørende denne artikel, må ikke fremsende pålæg vedrørende trafikdata til andre parter i henhold til [artikel 8,] stk. 1".

[36] Parternes mulighed for at erklære, at der kræves yderligere supplerende oplysninger for at håndhæve pålæg i henhold til artikel 8, stk. 1 (håndhævelse af pålæg fra en anden part).

[37] Parternes mulighed for at erklære, at de ikke vil efterkomme anmodninger i henhold til artikel 9, stk. 1, litra a (fremskyndet videregivelse af elektroniske data i en nødsituation), hvori der kun søges om videregivelse af abonnentdata.

[38] Parternes mulighed for at meddele kontaktoplysningerne for den myndighed, som en part udpeger til at modtage underretninger i henhold til artikel 7, stk. 5, litra a, og udføre de handlinger, der er beskrevet i artikel 7, stk. 5, litra b, c og d (videregivelse af abonnentdata).

[39] Parternes mulighed for at meddele kontaktoplysningerne for de myndigheder, der er udpeget til at fremsende eller modtage pålæg i henhold til artikel 8 (håndhævelse af pålæg fra en anden part). I overensstemmelse med kravene i forordning (EU) 2017/1939 skal de medlemsstater, der deltager i det forstærkede samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO), inkludere EPPO i meddelelsen.

[40] Parternes mulighed for at meddele den eller de myndigheder, der skal underrettes i tilfælde af en sikkerhedshændelse eller kontaktes for at anmode om forudgående tilladelse i tilfælde af videreoverførsel til en anden stat eller international organisation.

[41] Jf. fodnote 24.

EU's medlemsstater bør tage de nødvendige skridt til at sikre en hurtig ikrafttrædelse og ratifikation af protokollen, hvilket er vigtigt på baggrund af en række faktorer.

For det første vil protokollen sikre, at de retshåndhævende og judicielle myndigheder er bedre udstyret til at indhente det elektroniske bevismateriale, der er nødvendigt for strafferetlige efterforskninger. I betragtning af at elektronisk bevismateriale bliver stadig vigtigere for strafferetlige efterforskninger, er der et hastende behov for, at de retshåndhævende og judicielle myndigheder har de rette instrumenter til at få adgang til elektronisk bevismateriale på en effektiv måde for at sikre, at de effektivt kan bekæmpe kriminalitet online.

For det andet vil protokollen sikre, at sådanne foranstaltninger til at opnå adgang til elektronisk bevismateriale vil blive anvendt på en måde, der giver medlemsstaterne mulighed for at respektere de grundlæggende rettigheder, herunder strafferetlige proceduremæssige rettigheder, retten til privatlivets fred og retten til beskyttelse af personoplysninger. I mangel af klare regler på internationalt plan kan eksisterende praksis udgøre en udfordring hvad angår retssikkerhed, gennemsigtighed, ansvarlighed og respekt for mistænktes grundlæggende rettigheder og proceduremæssige garantier i forbindelse med strafferetlige efterforskninger.

For det tredje vil protokollen løse og forebygge lovkonflikter, der berører både myndigheder og serviceudbydere og andre enheder i den private sektor, ved at tilvejebringe kompatible regler på internationalt plan for grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale.

For det fjerde vil protokollen vise, at konventionen fortsat er betydningsfuld som den vigtigste multilaterale ramme for bekæmpelse af cyberkriminalitet. Dette vil være af central betydning i processen efter FN's Generalforsamlings vedtagelse af resolution 74/247 af december 2019 om "bekæmpelse af brug af informations- og kommunikationsteknologi til kriminelle formål", hvor der blev nedsat et stående mellemstatsligt ad hoc-ekspertudvalg til at udarbejde en omfattende international konvention om bekæmpelse af brug af informations- og kommunikationsteknologi til kriminelle formål.

3. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- *Retsgrundlag*

Unionens kompetence til at lovgive om spørgsmål om fremme af samarbejdet mellem judicielle eller tilsvarende myndigheder i forbindelse med straffesager og fuldbyrdelse af afgørelser er baseret på artikel 82, stk. 1, i TEUF. Unionens kompetence på området for beskyttelse af personoplysninger er baseret på artikel 16 i TEUF.

Som det fremgår af artikel 3, stk. 2, i TEUF, har Unionen enekompetence til at indgå internationale aftaler for så vidt de kan berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde. Protokollens bestemmelser falder inden for et område, der i vid udstrækning er omfattet af fælles regler som beskrevet i afsnit 2.3 ovenfor.

Protokollen henhører således under Unionens eksterne enekompetence. Medlemsstaternes ratifikation af protokollen i Unionens interesse kan således finde sted på grundlag af artikel 16, artikel 82, stk. 1, og artikel 218, stk. 6, i TEUF.

- *Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)*

Ikke relevant.

- *Proportionalitetsprincippet*

Unionens mål med hensyn til dette forslag, jf. afsnit 2.5 ovenfor, kan kun nås ved at indgå en bindende international aftale, der indeholder de nødvendige samarbejdsforanstaltninger, samtidig med at der sikres en passende beskyttelse af de grundlæggende rettigheder. Protokollen opfylder dette mål. Protokollens bestemmelser er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at nå de vigtigste mål. Ensidig handling er ikke et alternativ, da det ikke vil give et tilstrækkeligt grundlag for samarbejdet med ikke-EU-lande og ikke kan sikre den nødvendige beskyttelse af de grundlæggende rettigheder. Det er også mere effektivt at tiltræde en multilateral aftale som protokollen, som Unionen har været i stand til at føre forhandlinger om, end at indlede forhandlinger med individuelle ikke-EU-lande på bilateralt plan. Ud fra den antagelse, at alle 66 parter og fremtidige nye parter i konventionen vil ratificere protokollen, vil protokollen udgøre en fælles retlig ramme for EU-medlemsstaternes samarbejde med deres vigtigste internationale partnere om bekæmpelse af kriminalitet.

- ***Valg af retsakt***

Ikke relevant.

4. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- *Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning*

Ikke relevant.

- *Høringer af interesserede parter*

Europarådet afholdt seks offentlige høringsrunder i forbindelse med protokolforhandlingerne i juli og november 2018, februar og november 2019, december 2020 og maj 2021[42]. Parterne har overvejet det input, der er modtaget som led i disse høringer.

Kommissionen udvekslede også synspunkter med databeskyttelsesmyndighederne i sin rolle som forhandler på Unionens vegne og arrangerede målrettede høringsmøder i løbet af 2019 og 2021 med civilsamfundsorganisationer, serviceudbydere og handelssammenslutninger. Kommissionen har taget hensyn til inputtet fra disse udvekslinger.

- *Indhentning og brug af ekspertbistand*

Under forhandlingerne har Kommissionen konsekvent rådført sig med Rådets særlige udvalg for forhandlingerne i overensstemmelse med Rådet for Den Europæiske Unions afgørelse af 6. juni 2019 om bemyndigelse af Kommissionen til på Unionens vegne at deltage i forhandlingerne, hvilket gav eksperter fra medlemsstaterne mulighed for at bidrage til fastlæggelsen af Unionens holdning. En række eksperter fra medlemsstaterne deltog også fortsat i forhandlingerne sideløbende med Kommissionens deltagelse på Unionens vegne. Der blev også afholdt høringer af interesserede parter (se ovenfor).

- *Konsekvensanalyse*

Der blev gennemført en konsekvensanalyse i 2017-2018 til at ledsage Kommissionens forslag om elektronisk bevismateriale[43]. I den forbindelse var forhandlingerne om en aftale om en

[42] https://www.coe.int/en/web/cybercrime/protocol-consultations
[43] SWD(2018) 118 final.

anden tillægsprotokol til Budapestkonventionen om IT-kriminalitet en del af den foretrukne løsning. Der redegøres desuden for de relevante virkninger i denne begrundelse.

- *Målrettet regulering og forenkling*

Protokollen kan få konsekvenser for visse kategorier af serviceudbydere, herunder små og mellemstore virksomheder (SMV'er), da de kan blive genstand for anmodninger og pålæg om elektronisk bevismateriale i henhold til protokollen. På nuværende tidspunkt vil disse udbydere imidlertid ofte allerede være genstand for sådanne anmodninger gennem andre eksisterende kanaler, undertiden via forskellige myndigheder, bl.a. på grundlag af konventionen[44], andre traktater om gensidig retshjælp eller andre rammer, herunder internetforvaltningspolitikker med flere interessenter[45]. Serviceudbydere, herunder SMV'er, vil desuden drage fordel af en klar retlig ramme på internationalt plan og en fælles tilgang for alle parter i protokollen.

- *Grundlæggende rettigheder*

Samarbejdsinstrumenterne i henhold til protokollen vil sandsynligvis påvirke de grundlæggende rettigheder, hvis en persons oplysninger kan indhentes i forbindelse med en straffesag, herunder f.eks. retten til en retfærdig rettergang, retten til privatlivets fred og retten til beskyttelse af personoplysninger. Der følges i protokollen en rettighedsbaseret tilgang, idet der fastsættes betingelser og garantier i overensstemmelse med internationale menneskerettighedsinstrumenter, herunder Europarådets konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder fra 1950. Protokollen indeholder navnlig specifikke databeskyttelsesgarantier. I de tilfælde, hvor det er nødvendigt, giver protokollen også parterne et grundlag for at fremsætte visse forbehold, erklæringer eller underretninger og indeholder grundlag for i særlige situationer at nægte at samarbejde som svar på en anmodning. Dermed sikres protokollens forenelighed med EU's charter om grundlæggende rettigheder.

5. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for EU's budget. Medlemsstaterne kan få engangsomkostninger til gennemførelsen af protokollen, og myndighederne i medlemsstaterne kan få højere omkostninger på grund af den forventede stigning i antallet af sager.

6. ANDRE FORHOLD

- *Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering*

Der er ingen gennemførelsesplan, da medlemsstaterne efter undertegnelsen og ratifikationen vil være forpligtet til at gennemføre protokollen.

Med hensyn til overvågning vil Kommissionen deltage i møderne i komitéen for konventionen om IT-kriminalitet, hvor Den Europæiske Union er anerkendt som en observatørorganisation.

---

[44] Jf. f.eks. vejledende note 10 fra komitéen for konventionen om IT-kriminalitet af 1. marts 2017 om pålæg om udlevering af abonnentoplysninger (artikel 18 i Budapestkonventionen).

[45] Jf. f.eks. resolutionen fra bestyrelsen for Internet Cooperation for Assigned Names and Numbers (ICANN) af 15. maj 2019 om anbefalingerne vedrørende den midlertidige specifikation for gTLD-registreringsdata, som findes på www.icann.org.

2021/0383 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere anden tillægsprotokol til konventionen om IT-kriminalitet vedrørende forstærket samarbejde og videregivelse af elektronisk bevismateriale

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 16, artikel 82, stk. 1, og artikel 218, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 9. juni 2019 bemyndigede Rådet Kommissionen til på Unionens vegne at deltage i forhandlingerne om anden tillægsprotokol til Europarådets Budapestkonvention om IT-kriminalitet.

(2) Teksten til anden tillægsprotokol til konventionen om IT-kriminalitet vedrørende forstærket samarbejde og videregivelse af elektronisk bevismateriale ("protokollen") blev vedtaget af Europarådets Ministerkomité den 17. november 2021 og forventes at blive åbnet for undertegnelse i marts 2022.

(3) Protokollens bestemmelser falder ind under et område, der i vid udstrækning er omfattet af fælles regler som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i TEUF, herunder instrumenter, der letter det retlige samarbejde i straffesager, sikrer minimumsstandarder for proceduremæssige rettigheder samt garantier for databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred.

(4) Kommissionen har også forelagt lovgivningsmæssige forslag til dels en forordning om europæiske editions- og sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager (COM(2018)225 final), dels et direktiv om harmoniserede regler for udpegning af retlige repræsentanter med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager (COM(2018)226 final), hvorved der indføres bindende grænseoverskridende europæiske editions- og sikringskendelser, der kan rettes direkte til en repræsentant for en serviceudbyder i en anden medlemsstat.

(5) Kommissionen har med sin deltagelse i forhandlingerne på Unionens vegne sikret, at anden tillægsprotokol er forenelig med de relevante fælles EU-regler.

(6) En række forbehold, erklæringer, underretninger og meddelelser er relevante for at sikre protokollens forenelighed med Unionens lovgivning og politikker samt for en ensartet anvendelse af protokollen blandt EU-medlemsstaterne i deres forhold til ikke-EU-parter og for en effektiv anvendelse af protokollen.

(7) Eftersom protokollen indeholder bestemmelser om hurtige procedurer, der forbedrer den grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale og et højt beskyttelsesniveau, vil ikrafttrædelsen bidrage til bekæmpelsen af cyberkriminalitet og

andre former for kriminalitet på globalt plan ved at lette samarbejdet mellem parterne i EU's medlemsstater og de ikke-EU-medlemsstater, der er parter i protokollen, sikre et højt beskyttelsesniveau for enkeltpersoner og bidrage til at løse lovkonflikter.

(8) Eftersom protokollen indeholder de fornødne garantier i overensstemmelse med kravene til internationale overførsler af personoplysninger i henhold til forordning (EU) 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680, vil dens ikrafttræden bidrage til at fremme Unionens databeskyttelsesstandarder på globalt plan, lette datastrømmene mellem de EU-medlemsstater og de ikke-EU-medlemsstater, der er parter i protokollen, og sikre, at EU-medlemsstaterne overholder deres forpligtelser i henhold til Unionens databeskyttelsesregler.

(9) En hurtig ikrafttræden vil desuden bekræfte, at Europarådets Budapestkonvention er den vigtigste multilaterale ramme for bekæmpelse af cyberkriminalitet.

(10) Den Europæiske Union kan ikke blive part i protokollen, da både protokollen og Europarådets konvention om IT-kriminalitet kun er åbne for stater.

(11) Medlemsstaterne bør derfor bemyndiges til at ratificere protokollen, idet de handler i fællesskab i Unionens interesse.

(12) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 og afgav udtalelse den […].

(13) [I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.]

[ELLER]

[I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, har Irland [ved skrivelse af ...] at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.

(14) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Medlemsstaterne bemyndiges hermed til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere anden tillægsprotokol til konventionen om IT-kriminalitet vedrørende forstærket samarbejde og videregivelse af elektronisk bevismateriale ("protokollen").

Artikel 2

Ved ratifikationen af protokollen fremsætter medlemsstaterne de forbehold, erklæringer, underretninger eller meddelelser, der er anført i bilaget.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand